

[Svend Haugaard.]

besejling alene må ske via en ministeriel til-ladelse.

Jeg indrømmer, at det ikke er nogen rar løsning, men alternativet er enten store ekstra statsudgifter eller også en afgiftsordning, som vil være svær at administrere, og hvorved vi meget let risikerer, at skibskapaciteten ikke udnyttes fuldt ud, men at der bliver tale om en dobbelt besejling.

Grønland er jo ikke det mest udprægede sted at starte og hævde den frie konkurrence. Vi har pligt til at besejle udstederne, vi har pligt til at sørge for forsyninger og forråd, og denne besejling begynder efter min mening i Danmark og ikke i Godthåb eller den anden af Grønlands byer.

Det radikale venstre ser derfor ikke nogen anden udvej end at gå ind for forslaget, som det foreligger nu, men vi har henstillet, at man bruger bemyndigelsen så liberalt som på nogen måde muligt.

Jeg kan tilføje, at det er kedeligt, at det oprindelige lovforslag var så uforberedt og så lidet gennemtænkt, som det viste sig at være tilfældet.

Poul Dam: Det er så heldigt med dette lovforslag, at der fra alle sider er enighed om formålet: at sikre en besejling af Grønland til ensartede takster. Uenigheden drejer sig om metoden, og her står vi i den situation, at der ikke er andet at gøre end at stemme for ministerens lovforslag, sådan som det nu er blevet ændret.

Jeg indrømmer, at jeg har hørt til dem, som var meget interesseret i tanken om en afgift, men når ministeren med ministeriet bag sig siger, at det ikke kan lade sig gøre, så står folketinget jo i den situation, at man må sige: ja, så må vi altså acceptere ministerens forslag. Om dette viser sig at være en god løsning, bliver helt og fuldt ministerens ansvar. En løsning skal der findes, og vi har altså kun denne mulighed.

Djurhuus: Da generalsekretæren for FN var her i København, blev han i tv interviewet af en journalist, og han sagde da noget i retning af, at det var ikke altid, at man i vanskelige spørgsmål kunne komme frem ved at vedtage resolutioner, men at man ofte måtte benytte sig af de muligheder,

som ligger i det, man kan opnå med det stille diplomati.

Det lovforslag, som her er forelagt vedrørende Grønland, forekommer mig i mange tilfælde at være en efterdønning af Danmarks og dermed Grønlands medlemskab af fællesmarkedet, og det fremgår, sådan som jeg ser det, temmelig klart, at man søger at skabe en lovgivning, som skal give dækning for noget, som ventes at komme senere i tiden. Det gælder lovgivningen vedrørende erhvervs mulighederne for færøske og danske fiskere efter 1975, og måske ligger der også noget af det bag ved det foreliggende lovforslag. Vedrørende os færinger er forholdet det, at med hensyn til dette at kunne forsyne de enkelte dele af Grønland med varer til samme pris er vi faktisk udenfor på én måde. Det, som har særlig betydning for os, er, at vi fremover, således som vi har gjort før, kan forsyne vore fiskeskibe med varer hjemmefra og ligeledes få lov til at omlade fangsten deroppe og føre den ned til det europæiske marked. At vi fremover får lov til det, har stor økonomisk betydning for fiskerne, idet det, hvis denne ret ikke bliver givet, vil medføre en fordyrelse af fragtttransporten på måske 30 pct. pr. kg af det, som ræmnet koster. Men jeg lægger mærke til, at ministeren for Grønland i sin fremsættelsestale siger således:

„I denne forbindelse vil jeg gerne pointere, at det ikke er tanken med dette lovforslag at udvide KGHs besejling af Grønland, men kun at bevare status quo, således at forsyningen af Grønland ikke bliver uforholdsmæssig kostbar for staten.“

Det er selve kernen, og ud fra den kerne vil jeg ræsonnere på denne måde, at den fragtsjælds, som færingerne har deltaget i, efter denne udtalelse ikke skulle kunne komme i knibe ved, at dette lovforslag bliver vedtaget. Og når nu Grønlandsministeren får ordet og udtaler sig, er jeg meget interesseret i at høre, om denne fortolkning ikke svarer til virkeligheden.

Jeg vil spørge, om Grønlandsministeren vedrørende dette lovforslag ikke har det samme synspunkt, som han gav udtryk for vedrørende det andet lovforslag i samråd med udvalget. Han siger, at det ikke er tanken gradvis at aftrappe danske og færøske fiskeres fiskeri på Grønlands fiskeriterrito-